

ДИРЕКТИВА 70/311/ЕИО НА СЪВЕТА

от 8 юни 1970 година

за сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на кормилните уредби на моторните превозни средства и на теглените от тях ремаркета

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложение на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като има предвид, че техническите предписания, на които трябва да отговарят моторните превозни средства по силата на националните законодателства, се отнасят също така и до кормилните уредби;

като има предвид, че тези предписания са различни в отделните държави-членки; като има предвид, че това води до необходимостта едни и същи предписания да бъдат приети от всички държави-членки или като допълнение или вместо досега съществуващата нормативна уредба, с цел да се позволи прилагането за всеки тип превозно средство на процедурата по одобрение в рамките на ЕИО, което е и предмет на Директива на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки при одобряване на определен тип моторни превозни средства и на техните ремаркета³,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Под превозно средство по смисъла на настоящата директива се разбира всяко моторно превозно средство, чието предназначение е да се движи по път, с или без каросерия, с най-малко четири колела и максимална конструктивно определена скорост, надвишаваща 25 км/ч, както и техните ремаркета, с изключение на релсовите превозни средства, тракторите и селскостопанските машини, както и машините, използвани за обществени нужди.

Член 2

Държавите-членки не могат да отказват одобряването в рамките на ЕИО или на национално равнище на определен тип превозно средство по причини, свързани с кормилните уредби, ако те отговарят на предписанията, изброени в Приложението.

¹ ОВ С 160, 18.12.1969, стр.7

² ОВ С 10, 27.1.1970, стр.18

³ ОВ L 42, 23.2.1970, стр.1

Член 3

Промените, които са необходими за привеждане в съответствие с предписанията от приложенията спрямо техническия напредък, са приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 13 от Директива на Съвета от 6 февруари 1970г. за типовото одобряване на моторните превозни средства и на техните ремаркета.

Член 4

1. Държавите-членки въвеждат в сила приемат необходимите разпоредби за спазване на настоящата директива в срок от 18 месеца от датата на нейната нотификация и незабавно информират за това Комисията.
2. Държавите-членки трябва да уведомят Комисията за текста на основните разпоредби от националното им право, които те приемат в областта , обхваната от настоящата директива.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 8 юни 1970 година

За Съвета

P.HARMEL
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. Определения

1.1. Кормилна уредба

Под „кормилна уредба” се разбира съвкупността от устройства, чието предназначение е да променя посоката на движение на превозното средство.

Кормилната уредба може да включва:

- механизъм за управление,
- трансмисия,
- управляващи колела,
- при необходимост, специално устройство за произвеждане на спомагателна или независима енергия.

1.1.1. Механизъм за управление на кормилната уредба

Под „механизъм за управление” се разбира уредът, който директно се задвижва от водача, за да се управлява превозното средство.

1.1.2. Трансмисия на кормилната уредба

1.1.2.1. Под „трансмисия” при моторните превозни средства се разбират всички елементи, намиращи се между механизма за управление и управляващите колела, с изключение на специалните устройства, визирани в точка 1.1.4. Трансмисията може да бъде механична, хидравлична, пневматична, електрическа или комбинирана.

1.1.2.2. Под „трансмисия” при ремаркетата се разбира съвкупността от елементи, които предават на управляващите колела силите, необходими за промяна на посоката на движение на превозното средство.

1.1.3. Управляващи колела

Под „управляващи колела” се разбират колелата, чиято посока по отношение на превозното средство може да бъде променена пряко или непряко, с цел да се измени посоката на движение на превозното средство.

1.1.4. Специално устройство

Под „специално устройство” се разбира частта от кормилната уредба, чрез която се произвежда спомагателната или независимата енергия. Спомагателната или независимата енергия може да се произвежда от механична, хидравлична, пневматична, електрическа или комбинирана система (например чрез маслена помпа, въздушна помпа или акумулатор).

1.2. Различни категории кормилни уредби

1.2.1. Според вида на енергията, която е необходима за извиването на управляващите колела, се определят следните категории кормилни уредби:

1.2.1.1. с ръчно управление, при която енергията за завиване на колелата се осигурява изключително от мускулната сила на водача;

1.2.1.2. с усилващо устройство, при която енергията за завиване на колелата се осигурява от мускулната сила на водача и от специални устройства, от видовете, описани в точка 1.1.4;

1.2.1.3. със сервоусилвател, при която енергията за завиване на колелата се осигурява изключително от специални устройства, от видовете, описани в точка 1.1.4.

1.3. Усилие, прилагано върху механизма за управление

Под „усилие, прилагано върху механизма за управление” се разбира усилието, прилагано от водача върху механизма за управление, за да се управлява превозното средство.

2. ПРЕДПИСАНИЯ ОТНОСНО КОНСТРУКЦИЯТА, МОНТАЖА И КОНТРОЛА

2.1. Общо предписание

2.1.1. Кормилната уредба трябва да осигурява лесно и сигурно управление на превозното средство; ако е необходимо, превозното средство трябва да бъде оборудвано с кормилна уредба с усилващо устройство.

2.2. Специални предписания

2.2.1. механизъм за управление

2.2.1.1. Механизмът за управление трябва да бъде удобен за употреба и лесно управляем; той трябва да бъде конструиран по начин, който осигурява постепенно извиване. Посоката на движение на механизма за управление трябва да съответства точно на желаната промяна на посоката на движение на превозното средство.

2.2.1.2. Необходимото усилие, прилагано от водача върху волана при завиване с цел превозното средство да опише окръжност с радиус от 12 м, като се започне от тангентата на тази окръжност, не трябва да надвишава 25 кг. При кормилните уредби с усилватели, когато устройството за осигуряване на допълнителна енергия е неизправно, усилието, прилагано от водача върху волана, не трябва да надвишава 60 кг.

2.2.1.3. За да се контролира изпълнението на предписанието, посочено в точка 2.2.1.2 по-горе, превозното средство трябва да опише спирала със скорост от 10 км/ч, като до започване на маневрата се движи по права линия. До момента, в който механизмът за управление преминава през положението, съответстващо на описването от превозното средство на окръжност с диаметър 12 м, се измерва усилието, приложено към волана, което не трябва да надвишава предписаните стойности. Продължителността на маневрата (изтеклото време между момента, в който механизмът за управление започва да се задейства и момента, в който се достига положението за измерване) не трябва да надвишава 4 секунди при случаите на нормално функциониране на уредбата и 6 секунди в случаите на неизправност на устройството за осигуряване на спомагателна енергия. Трябва да се извърши едно завиване вдясно и едно завиване вляво.

По време на изпитанието превозното средство трябва да носи максималния технически допустим товар, като разпределянето на товара между осите и налягането на въздуха в гумите трябва да съответстват на стойностите, предписани от производителя.

2.2.2. Трансмисия на кормилната уредба

2.2.2.1. Управлението на превозното средство трябва да може да се осигури дори в случай на пълна или частична неизправност на частите на хидравличната, пневматичната или електрическата трансмисия.

2.2.2.2. Механичните трансмисии трябва да са конструирани така, че да могат да отговарят на усилията, приложени по време на функционирането им. Достъпът до тях за поддръжка и контрол трябва да е лесен.

2.2.3. Управляващи колела

2.2.3.1. Управляващите колела не трябва да бъдат единствено задните колела. Това предписание не се прилага при полуремаркетата.

2.2.3.2. Моторните превозни средства, чиито задни колела са също управляващи, трябва да бъдат подложени на следното техническо изпитание:

2.2.3.2.1. Водачът трябва да бъде в състояние да ги задържа в права линия, без да извършва нехарактерни маневри при движение по равен и хоризонтален път със скорост от 80 км/ч или при движение с максималната проектна скорост, когато тя е по-ниска от 80 км/ч.

2.2.3.3. Ремаркетата също така трябва да бъдат подложени на изпитанието, предвидено в точка 2.2.3.2.1 със скорост от 80 км/ч или с технически допустимата максимална скорост, определена от производителя, за следните случаи:

- когато ремаркетото е оборудвано с повече от една ос, колелата на която са управляващи,
- когато се отнася за полуремарке, имащо поне една ос, оборудвана с управляващи колела.

2.2.4. Специални устройства

2.2.4.1. Не се допускат устройства със сервоуправление.

2.2.4.2. Когато кормилна уредба с усилвател не разполага със собствен източник на спомагателна енергия, тя трябва да е оборудвана с резервоар за снабдяване с тази енергия. Ако като енергия се използва сгъстен въздух, резервоарът за сгъстен въздух трябва да е с еднопосочен спирателен клапан.

2.2.4.3. Управлението на превозното средство трябва да може да се осигури дори в случай на неизправност на специалното устройство.